

D E C I Z I E

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de către Smerdova Natalia în cadrul dosarului de insolabilitate intentat la cererea introductivă depusă de către societatea cu răspundere limitată „Azamet-Grup” și societatea cu răspundere limitată „Ceproserve” privind intentarea procesului de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Sairos Design”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, prin care s-a stabilit și s-a încasat în mod solidar remunerația administratorului provizoriu și compensarea cheltuielilor legate de exercitarea funcției de administrator provizoriu,

c o n s t a t ă

La 14 noiembrie 2013, creditorul SRL „Azamet-Grup” s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Sairos Design”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2013 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Azamet-Grup” privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Sairos Design”, fiind numit în calitate de administrator provizoriu al SRL „Sairos Design” – ÎI ”Lihovețchi Alexandru”.

La 20 februarie 2014, SRL „Ceproserve” s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Sairos Design”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2014, cererea SRL „Azamet-Grup” și cererea SRL „Ceproserve” privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Sairos Design” au fost conexe într-un singur dosar.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2014 s-au admis cererile introductive depuse de către SRL „Azamet-Grup” și SRL „Ceproserve”, s-a constatat insolabilitatea debitorului SRL „Sairos Design”, s-a intentat procesul de

insolvabilitate față de SRL „Sairos Design”, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate SRL „Sairos Design” - Î.I „Lihovețchi Alexandru”.

Pe parcursul examinării pricinii, ÎI „Lihovețchi Alexandru” a depus cerere privind stabilirea și încasarea în mod solidar de la directorul SRL Sairos Design” -Smerdova Natalia și co-fondatorii debitorului Moldovan Alexei și Saichin Dumitru remunerația administratorului provizoriu în sumă de 22 400 lei și 500 le cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu activitatea de serviciu (f.12-13).

La 10 noiembrie 2014, administratorul procesului de insolvabilitate ÎI „Lihovețchi Alexandru” și-a concretizat și completat cerințele, solicitînd încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor legate de exercitarea funcției de administrator provizoriu de la ex-directorul societății Smerdova Natalia și co-asociații debitorului Moldovan Alexei și Smerdova Natalia în legătură cu lipsa masei debitoare (f.d.29-30).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, cererea lichidatorului ÎI „Lihovețchi Alexandru” privind stabilirea și încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu și compensarea cheltuielilor a fost admisă în parte. S-a stabilit remunerația administratorului provizoriu și s-a încasat în mod solidar de la Smerdova Natalia, Moldovanu Alexei și Saichin Dumitru în beneficiul ÎI „Lihovețchi Alexandru” suma de 22 400 lei cu titlu de remunerație și 160 lei cu titlu de cheltuieli legate de exercitarea funcției de administrator provizoriu.

La 30 ianuarie 2015, Smerdova Natalia a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii privind remunerarea administratorului provizoriu și compensarea cheltuielilor.

Cu referire la termenul declarării recursului, a indicat că a aflat despre existența încheierii contestate la 22 ianuarie 2015, de la executorul judecătoresc, atunci cînd a fost blocat cardul bancar pe care primea pensia, circumstanță care constituie temei de repunere în termen de declarare a recursului.

În susținerea recursului a invocat că nu a cunoscut, nu a recepționat notificări privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Sairos Design” și că nu a fost citată despre locul, data și ora ședințele de judecată, astfel pricina a fost examinată în lipsa sa.

De asemenea a indicat că, citarea publică a fost efectuată contrar legii, deoarece ziarul „Dreptul” nu poate fi considerat cel mai răspîndit ziar local sau republican, el se editează în special pentru juriști, dar nu pentru cetățeni simpli.

Suplimentar a indicat că, ziarul „Dreptul” se editează doar în limba romînă, pe care nu o posedă și în urma acestor circumstanțe s-a aflat în imposibilitate de a cunoaște despre ședințele de judecată.

Menționează că, a deținut funcția de director din 15 iulie 2009, însă la 15 septembrie 2010 a depus cerere de demisie, fiind concediată în aceeași zi, iar ulterior s-a angajat în cadrul unei alte întreprinderi.

La fel, indică că nu-i poate fi imputată ei, faptul neefectuării de către fondatorii întreprinderii debitoare, modificările necesare la Camera Înregistrării de Stat referitor la administrator, deoarece în sensul art. 70 alin. (13) și art. 247 alin. (2) ale Legii insolvenței, este indicat expres că angajații întreprinderii pot fi atrași în calitate de debitori, numai în cazul în care după demisia lor și până la intentarea procedurii de insolvență a trecut o perioadă nu mai mare de 24 luni.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) și alin. (3) CPC persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs consideră întemeiată cererea recurentei Smerdova Natalia de repunere în termen, deoarece materialele cauzei nu atestă date cu privire la recepționarea de către ultima a copiei încheierii contestate.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanțe și a restitui pricina spre rejudecare în prima instanță din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

În conformitate cu art.1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

Această prevedere corespunde cerințelor art. 356 CPC, care expres prevede că cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Colegiul reține că, la adoptarea încheierii contestate, instanța de insolvență nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cererii privind încasarea remunerației administratorului provizoriu și cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului, fiind aplicate eronat normele de drept

material și procedural, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci când fondul a fost cercetat superficial.

După cum rezultă din materialele cauzei, procesul de insolabilitate față de SRL „Sairos Design” a fost intentat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău la 28 martie 2014.

La fel, s-a stabilit că, pe parcursul examinării cauzei, administratorul procesului de insolabilitate SRL „Sairos Design” - Î.I. „Lihovețchi Alexandru” a depus cerere privind stabilirea și încasarea în mod solidar de la directorul SRL Sairos Design” - Smerdova Natalia și co-fondatorii debitorului Moldovan Alexei și Saichin Dumitru remunerația administratorului provizoriu în sumă de 22 400 lei și 500 le cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu activitatea de serviciu (f.12-13), iar la 10 noiembrie 2014, administratorul procesului de insolabilitate ÎI „Lihovețchi Alexandru” și-a concretizat și completat cerințele, solicitând încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor legate de exercitarea funcției de administrator provizoriu de la ex-directorul societății Smerdova Natalia și co-asociații debitorului Moldovan Alexei și Smerdova Natalia în legătură cu lipsa masei debitoare (f.d.29-30).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014 a fost admisă în parte cererea lichidatorului ÎI „Lihovețchi Alexandru” privind stabilirea și încasarea remunerației pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu și compensarea cheltuielilor. S-a stabilit remunerația administratorului provizoriu și s-a încasat în mod solidar de la Smerdova Natalia, Moldovanu Alexei și Saichin Dumitru în beneficiul ÎI „Lihovețchi Alexandru” suma de 22 400 lei cu titlu de remunerație și 160 lei cu titlu de cheltuieli legate de exercitarea funcției de administrator provizoriu.

Instanța de recurs relevă că încheierea dată este una prematură și pripită, fiind emisă cu încălcarea prevederilor Legii insolabilității, ce urmau a fi aplicate la soluționarea chestiunilor supuse examinării.

Potrivit art. 32 alin. (1), (2) și (4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului. Prin tranzacție se poate stabili o altă ordine de repartizare a cheltuielilor judiciare. În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate, remunerarea administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului, în mod solidar. Modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare

și a cheltuielilor de remunerare a administratorului provizoriu o stabilește instanța de insolabilitate într-o hotărâre sau încheiere emisă în urma examinării cauzei.

Astfel, în baza Legii insolabilității sunt prevăzute situații în care remunerarea administratorului provizoriu în perioada de observație poate fi pusă pe seama membrilor organelor de conducere și asociațiilor, acționarilor sau membrii debitorului și situația în care instanța de insolabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre acțiunile prevăzute expres de lege.

Pornind de la prevederile sus-enunțate, Colegiul constată că instanța de insolabilitate nu a stabilit calitatea recurenței în cadrul dosarului de insolabilitate a SRL „Sairos Design”, precum și baza legală de încasare a remunerației administratorului provizoriu din contul recurenței.

La caz se constată că, într-adevăr la materialele cauzei a fost anexată decizia privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice eliberată de Camera Înregistrării de Stat din 13 decembrie 2013, unde Smerdova Natalia este indicată ca administrator a SRL „Sairos Design”, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. I. Vieru, 14/1, ap.126 (f.d. 3d), însă potrivit copiei carnetului de muncă seria AB 0115610 autentificat și anexat la cererea de recurs, urmează că Smerdova Natalia a fost eliberată din funcția de administrator în baza ordinului SRL „Sairos Design” nr. 0110K din 15 septembrie 2009, din propria inițiativă conform art. 85 pct. 1 Codul Muncii, fiind la 20 septembrie 2010 angajată în calitate de director comercial la o altă întreprindere (f.d. 40-41).

Potrivit art. 105 alin. (1) CPC, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmînează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Similar, art. 6 alin. (1) și (4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede că citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolabilitate din oficiu. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de aceeași lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Astfel, este cert faptul că încheierea primei instanțe din 10 noiembrie 2014 este bazată doar pe argumentele administratorului procesului de insolabilitate, în lipsa recurenței Nataliei Smerdova la judecarea pricinii. Or, circumstanța dată contravine art. 26 alin. (1) și (2) CPC care stabilește că, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de insolabilitate nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, ce au

importanță pentru aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a înlătura omisiunile descrise, pricina urmează a fi restituită la rejudecare.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de cele indicate, să verifice și alte circumstanțe ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate pe dosar, și în dependență de situația stabilită, în raport cu normele de drept material care reglementează relațiile economice, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Drept urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide necesar de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014 și de a restitui pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolabilitate.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite cererea Nataliei Smerdova de repunere în termenul de declarare a recursului.

Se admite recursul declarat de către Smerdova Natalia.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2014, cu privire la încasarea în mod solidar de la Smerdova Natalia, Moldovanu Alexei și Saichin Dumitru în beneficiul ÎI „Lihovețchi Alexandru” a remunerației pentru perioada provizorie a procesului de insolabilitate, în cadrul dosarului de insolabilitate intentat la cererea introductivă depusă de către societatea cu răspundere limitată „Azamet-Grup” și societatea cu răspundere limitată „Ceprosering” privind intentarea procesului de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Sairos Design”, cu restituirea pricinii spre judecare la Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolabilitate.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi